

Betekintés a gyermeklélek színkavalkádjába

A MŰHELY-TITKOK rovatunkban olyan titkokat árulunk el, kérdéseket boncolgatunk és problémákat járunk körbe, amelyek közösségünk minden tagját érintik. Bevált pedagógiai módszereket ismertettünk, érintjük a kétnyelvűséggel kapcsolatban felmerülő kérdéseket, dilemmákat. Igyekszünk mindannyiunk számára értékes és építő gondolatokat közvetíteni, amelyeket a pedagógiai munkánk során és a mindennapokban is alkalmazhatunk. A II. évfolyamunk 2. számában Maxim Katalin a diák- és élményközpontú oktatásban rejlő lehetőségeket mutatja be saját példáin, tapasztalatain keresztül.

Diák- és élményközpontúan tanítani irodalomterápiával

„Otthon vagy? Hol van »otthon«?
Csak a nyelvben.

Minden más fonák, zavaros, homályos.
Mint egy barokk képen – arany keretben.”
(Márai Sándor)

Maxim Katalin műhely

A nevem Maxim Katalin, magyar irodalom és katolikus hittan tanárnő vagyok. A partiumi Szatmár megyéből, egy határ menti településről, Újbörcyéből származom. Tíz éve élek Regensburgban, férjemmel és lányainkkal. A kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen szereztem diplomát. Az egyetemi éveimet követően különleges lehetőséget kaptam, hiszen négy esztendőig taníthattam korábbi alma materemben, a nagykarolyi Kalazanci Szent József Római Katolikus Iskolaközpontban. Értékes és kihívásokkal tarkított évek elé néztem pályakezdő tanárként. Szerettem volna minden tekintetben felnőni szakmailag és emberileg is példaképeimhez, korábbi tanárimhoz, akik immár tanártársaim lettek. A magyartanárnőm munkássága, irodalomszerepe volt a legmeghatározóbb számomra; miatta választottam ezt a hivatást. Tanárként a magyar irodalom tanítását mindig az élményközpontú tanítás módszertanán keresztül láttam megvalósíthatónak. Mindig arra törekedtem, hogy diákjaim ugyanazt a katarzisélményt élhessék át. Már egyetemista koromban kutattam az ilyen jellegű szakirodalmat, kértem tanárim segítségét. Sokféle módszerrel megismerkedtem, míg rá nem bukkantam egy akkor még gyerekcipőben tipegő irányzatra: az irodalomterápiára. Az irodalomterápia módszertanában találtam meg azt az utat, amelyen járva úgy adhatom át az irodalmi alkotások mondanivalóját, hogy a diákok megértsék, megélik, az életük eseményeivel, érzéseikkel párhuzamot vonva, beleéljék magukat az adott művek világába. Az irodalomterápia módszerét kreatív írással és aktív olvasással, valamint a kép-zene-szóveg vizsgálatával ötvöztem. A diákok maguk

írtak verseket, valamint új szemléletben írták át a tanult irodalmi művek cselekményét. Ezáltal könnyebbé vált az irodalmi alkotás megértése: a szereplők, a lírai én mondanivalója nem csak elvont fogalom, hanem életszerű, átélhető, valós eseménnyé vált. Ez az út vezetett oda, hogy megszeressék a magyar verseket és felfedezzék az olvasás szépségét.

A módszer adaptálása, gyakorlatba ültetése a tanári munkámban számtalan kihívást, nehézséget, de ugyanakkor sikereket is jelentett. Időbe telt kialakítani az aranyközéputat az irodalomterápia alkalmazása és a kimeneti rendszer, az érettségi követelményei között. De elmondhatom, hogy megérte az erőfeszítést. A diákok a módszer alkalmazásának előrehaladtával minden irodalmi alkotást ennek az elvnek vetettek alá. Ezáltal kialakult bennük egy olyan értelmezési módnak a képessége, amely megkönnyíti minden irodalmi mű mélyebb felfedését. A lelkesítő éveket az embert próbáló kívándorlás követte. Reményt adott szilárd elhatározásom, hogy itt, Németországban is mindent elkövetek annak érdekében, hogy a magyar irodalmat valamilyen formában továbbadhassam, a megszerzett tudásomat kamatoztathassam. Ezért soha nem volt kérdés számomra, hogy lehetőségeimhez mérten szeretnék magyar nyelvet és irodalmat tanítani, szeretném a magyar hagyományokat ápolni és továbbadni a külhonban is. Ez a törekvésem szerencsére hamar meg is valósult, hiszen immár hatodik éve tanítok hétvégi magyar iskolában. Az új iskolaforma újabb kihívások elé állított. Nem volt egyszerű a heti húsz irodalomóráról a heti egyre átváltani. Ennek a kihívásnak minden percét ugyanolyan lelkesedéssel éltem meg, mint korábbi tanárságomat. Fontos volt megértenem és elfogadnom, hogy ez egy teljesen más környezet, teljesen eltérő elvárásokkal. Egy olyan közeg, amelyben a tanár felelőssége – talán – sokkal nagyobb, mint egy „otthoni” iskolában. Abban biztos voltam, hogy ebben az iskolaformában is a legfontosabb számomra a diák- és élményközpontú oktatás. Valamint figyelembe kellett vennem azt, hogy a hétvégi magyar iskola foglalkozásai nem egy hagyományos iskolaforma, hanem egy olyan

Fotók: Facebook

Maxim Katalin fontosnak tartja, hogy az oktatás során a gyerekek részesei legyenek a folyamatnak

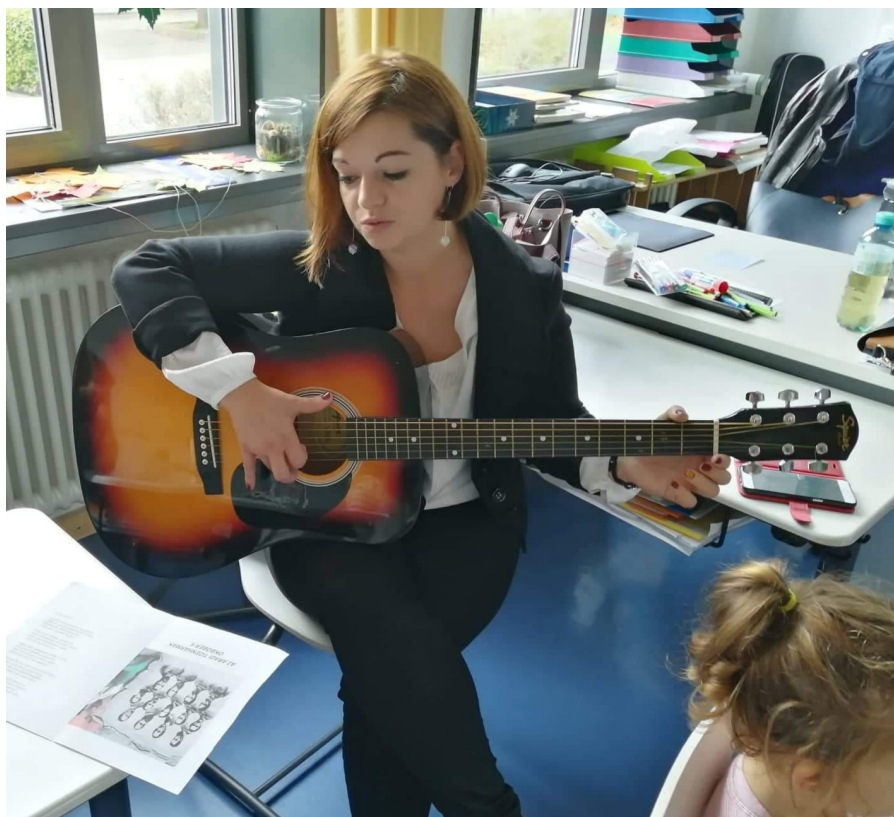
keret, ahol megteremthetők a diákjaim számára egy közeget, ahol „otthon” érezhetik magukat, ahol megélik a magyar kultúrát annak minden hozadékával, és tehetik mindezt az anyanyelv biztosította szabadság által. Hogy miként, mit, mikor, milyen módszerekkel igyekeztem ezt elérni, hogyan sikerült az otthon megkezdett munkafolyamatot a megváltozott körülményeknek megfelelően átalakítani, és mely új elemekkel bővült a külhoni tanítási módszerem, azt az alábbiakban szeretném megosztani a kedves olvasóval.

A fent említett keret megteremtése csak az első lépés volt, hiszen a keretet meg is kellett tölteni tartalommal. A tartalom körvonalait egyszerre mindig több szempont alapján kellett alakítanom. Fontos volt tudatosítani a rövid- és hosszútávú didaktikai célokat, valamint azt, hogy a hétvégi magyar iskolai kimeneti rendszer, az ECL nyelvvizsga követelményeit hogyan tudom beépíteni az éves tananyagba, nem megfélekezve a csoport korosztálybéli adottságairól és nyelvi szintjéről sem. E szempontok egyszerre több tantárgyat mozgósítanak. Egyidőben kell magyar irodalmat, kultúrát, nyelvtant, magyarságtörténelmet, földrajzot tanítani, mégpedig úgy, hogy képességet és készséget fejlesszünk, és nem utolsósorban élményt is adok. A felsorolt szempontokat figyelembe véve kezdtem el kiválasztani az egyes irodalmi alkotásokat és kidolgozni a komplex tananyagaimat.

Az irodalmi alkotások értelmezését az irodalomterápia módszere nélkül elképzelhetetlennek láttam. Itt is az volt a cél, hogy a tanulási folyamat során megszeressék a magyar verseket, felfedezzék az olvasás szépségét.

Ahogy egyre mélyebbre ástam az irodalomterápia világában a hétvégi iskolás tananyagaimhoz, úgy nyíltak meg előttem újabb és újabb dimenziói ennek a módszernek. Olyan dimenziók, amelyekben Petőfi Sándor *János vitéze* – igen, az unalmas kötelező olvasmány – olyan lehetőségeket kínált az értelmezése során, amelyeknek köszönhetően a diákok egyidejűleg ismerkedtek meg a magyar népdallal, a nép- és műballadával, a népmesei elemekkel, a népi szólásokkal és mondásokkal, a népi szokásokkal, miközben teljesen magukénak érezték Kukorica Jancsi/János vitéz vagy Iluska dilemmáit a vándorlás és a próbatételek során. Búcsúlevelet írtak Jancsi és Iluska nevében. A szereplők bőrébe bújtak, azaz értelmezték az irodalmi alkotást és eközben a szövegalkotási képességeiket is fejlesztették, ezzel az ECL nyelvvizsga szövegalkotási részére is készülve. Szöveg-kép-zene összhangja szempontjából is megvizsgáltuk a művet. Jeleneteket rajzoltak le, megidéztek a hangulatot és ezekhez kiválasztották a megfelelő népzenei és a népművészeti elemeket. Összetett feladattípusok jellemezték mind a 12 ének értelmezési folyamatát. Élvezetes és élményekkel teli időt töltöttünk János vitéz társaságában. Az értelmezési folyamat során nemcsak a János vitézzel, hanem számos verssel is megismerkedtünk. A kitűzött célt elértük: megszerették a magyar verseket. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az online oktatás során nagy sikert aratott kezdeményezésem, a Táv-Litera-Túra. Fontosnak éreztem, hogy a személyes kapcsolat hiánya idején is valahogyan kapcsolatban maradjunk egymással és a lírai alkotásokkal. Ezért az iskolánk közösségi oldalán minden héten más-más diák osztotta meg kedvenc költeményét, tolmácsolva ezáltal az alkotások üzenetét.

Aztán jött egy új tanév és egy újabb tanmenet, amelyben a súlypont az irodalmi alkotásokról a történelemre és a földrajzra tevődött. Hogyan lehet személyes kötődéssel, élményszerűen földrajzot és történelmet tanítani, ugyanakkor az irodalomról és az ECL nyelvvizsgára való készülődésről sem elfeledkezni? Újabb kihívás, amely összetett megoldást igényelt. Ekkor ötlöttem ki a Szülőföldem-projektet, amely hamar a diákok (és a saját kedvencem) lett. A Szülőföldem-projekt lényege, hogy mindenki bemutatja a szülőföldjét megadott szempontok alapján. A szempontok egy része a történelmi és földrajzi ismeretekre vonatkozott, más része pedig az irodalmi, népművészeti, építészeti, kulturális nézetből mutatta be mindenki szülőföldjét. A felkészülés kutatómunkával, a szülők és nagyszülők interjúvolásával telt. Egy kiselőadásban kellett bemutatni a szülőföldet, ami nagyszerű lehetőséget biztosított a szóbeli ECL nyelvvizsgára való készülődéshez is. Sok színes plakát és megannyi emléktárgy került terítékre a projektben. Közben

Az irodalomterápia módszerét kreatív írással és aktív olvasással, valamint a kép-zene-szöveg vizsgálatával ötvözi az oktató

megismertük a régiókat, a megyéket, a nyelvjárási térképet, a népművészet sokszínűségét, a helységekhez köthető híres irodalmi személyiségeket és alkotásaikat. Megismertük mindenki szülőföldjét mikroszinten, azt a helyet, ahonnan elindultak és ahova mai napig visszatérnek. Így lett a Szülőföldem-projekt bevezetője, ráhangolása a következő tanév makroszintű magyarságtörténelmének. Megismerték, honnan származnak, és azt, hogy ez a parányi hely hogyan kap helyet a magyarság történelmének egészében.

Olyan tanév is van, amikor az ECL nyelvvizsgáé a főszerep. Ez általában az utolsó magyar iskolában töltött tanév, amelyben főhangsúlyt kap a nyelvvizsgára való felkészülés. Mint vizsgafelkészítő és vizsgáztató tanár tapasztalom, hogy mely képességek és készségek birtokában kell lennie a vizsgázónak. Ennek függvényében dolgoztam ki egy komplex feladatsort, amely egyesíti a nyelvvizsgára az olvasás- és hallásértés, valamint az írásbeli és szóbeli szövegalkotás készségeinek fejlesztését. A feladatlapok összeállításakor elsősorént a nyelvvizsga szóbeli tételeire voltam tekintettel. Elmélyedni a szóbeli témákban, ismereteket és szókincset bővíteni, a helyesírást gyakorolni: ezen szempontok szerint állítottam össze a feladatok első, ráhangoló részét. A feladatok második része az olvasott szövegértést, az aktív olvasás képességét hivatott fejleszteni különböző szövegtípusok

értelmezése esetében. A feladatsort egy szövegalkotási rész zárta, amely témájában továbbra is a szóbeli tételekhez kapcsolódott, de figyelembe vette a diákok szövegalkotási képességeinek különbözőségét. Ezért ezt a részt differenciáltam.

A fent leírt pár példa szemlélteti, hogy mennyire komplex tanítási és tanulási folyamatok mennek végbe a hétvégi magyar iskolákban. A komplex foglalkozások hozzájárulnak több képesség és készség fejlesztéséhez egyidőben, valamint lehetőséget adnak a diákok magyarságtudatának megerősítéséhez és elmélyítéséhez, annak ellenére, hogy távol élnek szülőföldjüktől. Teljes meggyőződéssel állítom tanárként és szülőként is, hogy a hétvégi magyar iskolák áldásos tevékenységet fejtenek ki a diaszpórában élő magyarság érdekében. Nem elhanyagolható tény azonban az sem, hogy a magyar iskolában szerzett tudás csak akkor tud termő talajra találni, ha ez a talaj már elő van készítve, ha a magyar családok életében jelen van a magyarság továbbadásának igénye. A kettő együtt, karöltve képes egy darabka magyar földet teremteni az idegenben, képes egészséges magyar identitást kialakítani gyermeinkben. Ezúton is köszönöm a szülők fáradhatatlan odaadását és segítségét ebben a munkában, mert az ő áldozatos elhivatottságuk nélkül nem létezne hétvégi magyar iskola.

Fókuszban jeles napjaink, ünnepeink

A BMI tagiskoláiban az elmúlt három hónapban több jeles nap, nemzeti és keresztény ünnep és az ezekhez tartozó szokások és hagyományok világába kaphattak betekintést a diákok.

Maxim Katalin ünnepeink

A farsangi vigadalom, a karneváli hangulat, a télűzés, a kiszabábégetés, a mohácsi busójárás hangulatát igyekeztünk a szürke, téli magyar iskolai foglalkozásaink alkalmakor közelebb hozni. Mit jelent a farsang farka, mi történik hamvazószerdán, miért nevezhető torkosnak a csütörtök – ezekre a kifejezésekre kerestünk és kaptunk válaszokat. Felelevenítettük, hogy a hamvazószerdá minnek a kezdete, mit jelent a böjti időszak, mire készíti fel a keresztény embert, és ezzel bevezettük a húsvéti ünnep-

kört. Mielőtt azonban elérkeztünk a húsvéti ünnepkör népszokásaihoz, megünnepeltük az egyik legfontosabb nemzeti ünnepünket, a március 15-ét. Felelevenítettük 1848. márciusi eseményeit, megemlékeztünk a hősookról, kitűztük a kokárdáinkat és együtt elénekeltük a *Himnusz*-t, a *Nemzeti dal*-t és a *Rákóczi-induló* hazafias dallamait.

Aztán elérkeztünk a húsvéthoz, a húsvéti népszokásokhoz. A locsolkodás, locsolóversek, a tojásmaratás technikájának kipróbálása, a hagyományos húsvéti reggeli, húsvéti rajzpályázat és még sok más élmény vitte közelebb a diákokat a húsvéti ünnepkörhöz.

Az ünnepek mellett helyet kapott a magyar kultúra két jeles napja is. Az egyik a magyar költészet napja, április 11. József Attila születésnapja, amit közös versmondással, versértelmezéssel, versfelolvasással, rajzokkal, valamint egy flashmob elkészítésével ünnepeltünk a magyar irodalom egyik halhatatlan lírai alkotásáról. A másik jeles nap, anyák napja, amit a magyar hagyomány szerint május első vasárnapján ünnepelünk. A gyerekek rajzokkal, szívhez szóló ajándékutalványokkal, közösen elmondott versekkel, sőt, saját költeményekkel köszöntötték az édesanyákat.

Lássuk, a fent említett jeles napok, ünnepek, hagyományok tagiskolánként hogyan, milyen formában és milyen módszertani eszközökkel jelentek meg a magyar iskolai foglalkozásokon.

Március 15.

Nürnbergi magyar iskola

Még mindig szülők és vendégek nélkül, de végre együtt és közösen emlékezhettünk nemzeti ünnepünk egykori eseményeire. Egy picit sem magától értetődő, hogy a diaszpórában is kokárdák lapulnak a fiókok mélyén, hogy kokárdát viselve szavalják a gyerekek a *Himnusz*-t, a *Nemzeti dal*-t.

Nagyon büszkék vagyunk rájuk és a szülőkre, a családokra, akik mindent megtesznek annak érdekében, hogy külföldön is megőrizték magyar identitásukat.

Pereszlényi Erika

Ansbachi magyar iskola

Egy igazán tartalmas nap volt az óvodások és a babák számára egyaránt. Léphettünk egyszerre, megismerhettük a márciusi ifjak történetét és megtudtuk mit is üzent Kossuth Lajos! De a komoly dolgok mellett jutott idő játékra is. És persze a mese sem maradt ki!

Dianics Diána

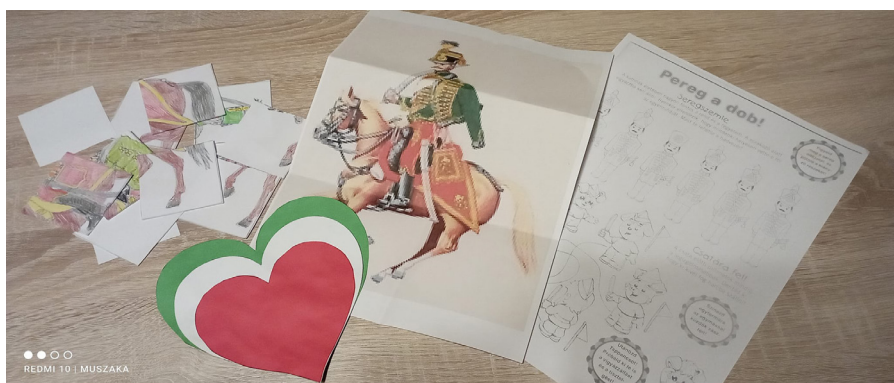
Regensburgi magyar iskola

A regensburgi tagiskolában a kis- és nagydiákok egy közös vetélkedőn emlékeztek meg a márciusi történelmi eseményekről, amelyek egy időutazás adta meg a keretét. Az időutazáson visszarepülhettek az akkori korba. Megtudhatták, hogy mit viseltek a korabeli hölgyek, az urak és a huszárok. Megtanulták, mit jelent a krinolin és a mente, mit viseltek és mit ettek a Pilvax kávéházban, valamint nem feledkeztek meg arról sem – és a szívükbe vésvé megőrizték –, hogy mit kíván a

Fotók: MMI-BMI

Március 15. Weidenben

Március 15. Ansbachban

magyar nemzet. A foglalkozás végére nemcsak megidézték Petőfi Sándor és Szendrey Júlia szellemét, hanem meg is testesítették őket. Júlia átadta minden időutazónak az antik ládikában féltve őrzött kokárdákat, ame-

lyeket mindenki büszkén tűzött a szíve fölé. Petőfi Sándor pedig a *Nemzeti dal* soraival buzdította a lelkes márciusi időutazó ifjakat a legfiatalabbaktól a legidősebbekig.

Maxim Katalin

Farsang

Müncheni magyar iskola

A Bajorországi Magyar Iskola müncheni tagiskolájának magyar mint idegen nyelv csoportjában a farsangi témakörben a gyerekek idén a honismeret szempontjából is nevezetes mohácsi busójárás hagyományával ismerkedtek.

A gyerekek csak pár hónapja kezdtek ismerkedni a magyar nyelvvel. Ezért megpróbáltuk a témát a zene, a kép és a közös barkácsolás segítségével közelebb hozni és emlékeztetessé tenni a számukra. Február hónapban mindkét foglalkozásunk alkalmával szenteltünk időt ennek a honismereti elemnek. Első alkalommal a Balassi-füzetek második kötetéből vett rövid leírással foglalkoztunk: megnéztük a térképen, hol van Mohács, mikor zajlik ott a busójárás, miért és mibe öltöznek fel a busók, milyen fortélyokkal próbálják elűzni a telet. Ennek egyik módja a hangos ijesztgetés kolompokkal, kerepelőkkel és egyéb zajkeltő eszközökkel. Ennek kapcsán készítettünk a gyerekekkel egy csörgődobot, amihez nem is kellett több, mint egy kerek sajtodoboz, színes papír, filctoll, olló, ragasztó és egy marék fejített bab. A következő foglalkozás alkalmával a Kárpátia zenekar *Busó rege* című videóklipje keretezte be a témát. A gyors tempójú, serkentő ritmusú rockdalhoz készült felvétel egy képregényben meséli el a régmúlt idők eseményeit, a népszokás történelmi gyökereit. Ha a szöveget bizonyára még nem, de a lassan vonuló képsorokat mindenképpen bevették a gyerekek az emlékezetükbe. Ez alkalommal magára a busó álarcra összpontosítottunk. Megbeszéltük, hogy miből és hogyan készítik őket, mi a szerepük, és papírzacskóból mi is megpróbáltunk barkácsolni egy hasonlót. Az óra végén a Kárpátia együttes zenéjére, csörgődobokkal felszerelve, álarcokba bújva vad táncot kergettük el mi is a telet. Reméljük, sikerült.

Per-Biberger Kira

Nürnbergi magyar iskola

A nürnbergi magyar iskolában nemcsak elméleti szinten ismerkedtek meg a diákok a hagyományos farsangi ételekkel, hanem meg is ízlelhették a magyar farsangi fánkot. Az ízletes fánkok mellett jutott idő a szókincsfejlesztésre és ragozásra is:

- fa;
- fák;
- (mi) fánk.

Pereszlényi Erika

Fotók: MMI-BMI

Együtt üzték el a telet a passauai farsangon

Passauai magyar iskola

Február 12-én gyerekek és pedagógusok egyaránt jelmezöltve táncoltak, játszottak, énekeltek és meséltek együtt. Farsangi foglalkozásunkon találkozott a jövő, a szelektív hulladékgyűjtés és a múlt hagyományai, mint a székelytánc. A hagyományos farsangi játékok, a seprűtáncoltatás nagyon jól megfér nálunk az Alma együttes *Szuperkukák* dalával.

Foglalkozásainkon nagy hangsúlyt kapnak a népi hagyományok, amelyeknek egyik, a gyerekek által nagyon szeretett szelete a

kiszababégetés. Iskolásaink felírták a rossz dolgokat egy-egy papírra, amelyektől szeretnének megszabadulni, és a szalmából, fából, készített papírszalagokkal díszített kiszababégetés mellé tették. Aztán együtt hangosan énekelve üzték el a telet. Idén is megtettünk mindent, hogy hamarabb jöjjön a tavasz.

Mesteri Ágnes

Regensburgi magyar iskola

A regensburgi tagiskola kisiskolás csoportjában a farsangi foglalkozáson a gyerekek megismerkedhettek nagyszülei, dédnagyszülei szokásaival. Az akkor és most közötti különbségek jól kirajzóldtak a képes összefoglaló megtekintése közben. A képek a korabeli disznóvágásról, lakodalomról, az alakoskodásról, a kiszababégetésről, a villőzésről, a busójárásról mind-mind arra szolgáltak, hogy bemutassák a népi kultúránk gazdagságát, a népi hagyomány sokszínűségét. A megismert vagy felelevenített szokások lehetőséget adtak a különböző korosztályok képességfejlesztésére is. Így az első osztályosok a témához kapcsolódóan a hangdifferenciálást gyakorolhatták, a nagyobbak a farsangi totó segítségével bővítették szókincsüket. Ha már farsang, akkor a farsangi fánk sem maradhatott el. De nem akármilyen fánk! A gyerekek megismerkedtek a csörögéfánk receptjével, amit aztán otthon el is készíthettek, ezzel nemcsak megismerve, de meg is élve hagyományainkat.

Maxim Katalin

Farsangi fánk Nürnbergben

Húsvét

Ansbacheri magyar iskola

A húsvéti szünetet megelőző foglalkozásunk a húsvéti készülődésről szólt a kicsiknek és a nagyoknak egyaránt. Megismerni, érzékszerveinkkel megtapasztalni és megőrizni szeretnénk hagyományainkat. Ezért a nagyok társasoztak, a kicsik tojást festettek és kicsibét „gyártottak”, volt mese, mondóka, és persze locsolóverset is tanultak a fiúk. Mindig remek élmény megtapasztalnunk, hogy az ebben a tanévben indult tagiskolánk hogyan válik közösséggé a magyar iskolás foglalkozások során.

Takácsné Fricz Alíz

MOZAIK - Passaui magyar iskola

Sok magyar családnál a húsvét egyik legfontosabb eleme a közös családi reggeli. A gyönyörűen megterített asztalon sonka, főtt tojás, kalács, sok-sok zöldség és az asztal körül a vidáman beszélgető család. Ezt a hangulatot szeretnénk volna megteremteni óvodásaink és iskolásaink számára, mert mi úgy gondolunk rájuk és magunkra, mint egy nagy, boldog és hangos családra.

Mesteri Ágnes

Fotók: MMI-BMI

Úgy gondolunk magunkra, mint egy nagy,
boldog és hangos családra

Weideni magyar iskola

A weideni magyar iskolában a pedagógusok a húsvéti foglalkozás mellett egy rajzversenyt is hirdettek a tagiskola kicsi és nagy diákjai részére. Megismerni, megélni és továbbadni hagyományainkat – ezek a célok ott lebegnek mindegyik hétvégi magyar iskola szemei előtt egy-egy foglalkozás megtervezése közben. Ez a hármas célkitűzés kiemelésül a visszaigazolás igényével. A meghirdetett rajzverseny lehetőséget ad arra, hogy a diákok alkotásaik által bemutathassák: mi az, amit elsajátítottak, magukkal vitték a magyar iskolai foglalkozások témáiból. A rajzversenyre beérkezett munkákat az ALKOT – A(R)S rovatunkban tesszük közé.

Maxim Katalin

Húsvét az ansbacheri magyar iskolában

A magyar költészet napja

Müncheneri magyar iskola

A müncheni magyar iskolában a magyar költészet napjára egy különleges produkcióval készültek a pedagógusok és diákok. József Attila egyik ismert versét, az *Altató* címűt keltették életre egy flashmob keretében. Közös versmondás, a vershez készült rajzok sokasága színesíti a videó anyagát. Így emlékeztek meg a magyar líra nagyságáról és kívántak mindenkinek versekben gazdag költészet napját.

A felvétel az alábbi linken érhető el:
<https://youtu.be/4ETeBYvUoI>

Maxim Katalin

Fotók: MMI-BMI

József Attila egyik ismert versét, az *Altató* címűt keltették életre

Anyák napja

MOZAIK - Passaui magyar iskola

Az idei tanévben végre először személyesen lephettük meg az édesanyákat anyák napján. Minden gyermekünk nagy lelkesedéssel készült. Életkoruknak megfelelően az óvodások festettek és mondókáztak, a kisiskolások együtt mondtak verset, felírták anyukájuk legjobb tulajdonságait és a két legszebb szót, amit neki mondhattak: szeretlek és köszönöm. Iskolánk legnagyobb tanulói pedig már komoly és szeretettel teli gondolatokat fogalmaztak meg. A közös éneklés is életkor szerint volt csicsergő, lelkes-hangos és brummogó. Csodálatos élmény volt mind az édesanyáknak, mind a gyerekeknek, és nekünk, pedagógusoknak is.

Mesteri Ágnes

Regensburgi magyar iskola

A regensburgi tagiskola kisiskolásai is készültek az anyák napjára, amelynek keretét Weöres Sándor: *Buba éneke* című verse adta. Mit jelent az anya szó? Mely szavak jutnak eszetekbe, ha az anyukátokra gondoltok? Ilyen és ehhez hasonló kérdések mentén egészítették ki a versértelmezést diákjaik. Aztán mindenki elkészítette az anyukájának szánt meglepetés-rajzot, amelyet a vers ihletett. Megható és különleges alkotások születtek, amelyeket az ALKOT-A(R)S rovatunkban teszünk közzé.

Maxim Katalin

Nürnbergi magyar iskola

A nürnbergi tagiskolában a pedagógusok segítségével készültek a gyerekek az anyák napjára. Meg szerettek volna köszönni mindent az anyukáknak, a nagymamáknak, a dédnagymamáknak, ezért a sok kis csoda, a sok kis magyar szív nagy izgalommal készült a köszöntésre. A kisebbek egy közös

verssel és ötletes ajándékutalvánnyal lepték meg anyukájukat. A kézzel készített technikáját is elsajátíthatták a szorgos, dolgozók kényeztetéséért. A nagy diákok pedig saját költeménnyel örvendeztették meg az édesanyákat – bizony, saját költemények a nagykamaszok tollaiból, amelyeket a DIÁK-CSIN rovatunkban olvashat el a kedves olvasó.

Maxim Katalin

A nürnbergi magyar iskolában a kisebbek egy közös verssel és ötletes ajándékutalvánnyal lepték meg anyukájukat

Más-kép(p)

Anyukám szeretete

Anyám, anyám, szép jó anyám,
Mindig jó voltál hozzám.
A szeretet melengeti keblemet
és ez átjárja a lelkedet.

Anyám, anyám, szép jó anyám,
Mindig itt voltál a szükségben.
Mindig örömeimet hoztál reám
boldogságban, egészségben.

Anyám, anyám, szép jó anyám,
Minden hálám neked hagynám,
Köszönet és tisztelet,
hogyan felneveltél engemet.

Baum Benjamin költeménye,
nürnbergi magyar iskola

Igazi szeretet

Kedves Édesanyám, a hajad ősz
És ez engem megfertőz.
De mégis szeretlek és
Valamikor etetek.
Mindig türelmes voltál velem,
Miután nekem adtad életem.
És ezzel csak akartam mondani,
Hogy szívemben foglak tartani.

Botos Panka költeménye,
nürnbergi magyar iskola

Fotók: MMI-BMI

Kurán Bendegúz – 1. osztály (Weideni magyar iskola)

Mi a szabadság?

A mai embernek természetes a szabadság. Ma már egyértelmű, hogy mindenki szabad. Viszont nem feledhetjük el, hogy a teljes szabadságnak is vannak korlátai. Ez egy egyensúly, amit meg kell találni, hogy a kötelezettségeid mellett hogyan lehetsz szabad.

Mit jelentenek a hagyományok?

Sokféle hagyomány generációról generációra adódik tovább, amelyből idővel tradíció lesz. Egy olyan esemény, amit időhöz, személyekhez, szokásokhoz kötünk. Egy nép, egy nemzet a hagyományok nélkül szétesik.

Csáki Betta – 3. osztály (Weideni magyar iskola)

Nürnberg nem csak a mézeskalácsról ismert

Fotó: nürnbergi magyar iskola

A hétfői iskolákban fontos, hogy a hagyományos oktatást változatossá tegyünk

2014-ben négy elhivatott, elkötelezett magyar hölgy megálmodta és megvalósította a nürnbergi magyar iskolát. Az első tanév a várakozásainkat felülmúlta, hiszen a „sem-miből” 34 diákkal, 3 pedagógussal a számunkra oly kedves Misszióban megkezdjük az oktatást. A hangsúly ugyan a magyar nyelv és irodalom, történelem, magyar kultúra, illetve honismereti témák megismertetésén és megszerettetésén volt, azonban nagyon gyorsan megfogalmazódott mind a családok, mind a pedagógusok részéről az igény, hogy a klasszikus iskolai feladatok mellett kiemelt szerepet kapjon a magyar identitás megőrzése, fejlesztése, illetve a közösségépítő tevékenység is.

Pereszlényi Erika iskola

Már az első tanév folyamán eldöntöttük, hogy nemcsak a konzuli modell alapján kívánunk oktatni, hanem hivatalosan is csatlakozni kívánunk a K. Lengyel Zsolt által vezetett Münchener Magyar Intézet Egyesület (MMI) 2014-ben létrejött részlegéhez, a Bajorországi Magyar Iskola (BMI) szövetségéhez, amely Magyarország Müncheni Főkonzulátusával együttműködve kapcsolódott be Németországon belül a bajorországi anyanyelvi oktatás konzuli modelljéhez. Az MMI látja el a BMI központi ügyvitel mellett a koncepcionális, pénzügyi és minőségbiztosítási szempontból is jelentős feladatokat, így fontos támasza iskolánknak. A BMI célja a diákok anyanyelvi, illetve származásnyelvi fejlesztése és a magyar nyelv helyzetének megszilárdítása a bajorországi oktatásügyben. Ennek megfelelően az iskola munkatársai az MMI, a Nemzetpolitikai Al-

lamtitkárság, a Győri Széchenyi István Egyetem szervezésében zajló továbbképzéseken rendszeresen részt vesznek, annak érdekében, hogy a gyerekek igényeinek legmegfelelőbb módon adhassák át a tananyag mellett a magyar kultúra iránti szeretetet.

A nyolc tanév folyamán a diákok létszáma megkétszereződött, újabb pedagógusok csatlakoztak hozzánk, illetve sokan visszaköltöztek Magyarországra. Miután „hajléktan-ná” váltunk – hiszen elvesztettük a Misszió épületét –, újabb oktatási helyszínt találtunk, és közel két évig a koronavírus-járvány határozta meg az iskola működését...

Sajnálatos módon az utolsó két tanévet is érintette a nemzetközi, illetve németországi

vírushelyzet, így a tanórák nagyrésze csupán távoktatási formában zajlott. Még nem érzékelhető pontosan ennek hosszútávú hatása az iskola működésére. Azonban egyértelmű visszaigazolást nyert a közösség megtartó szerepe, illetve a személyes találkozások fontossága.

A hétfői iskolákban fontos, hogy a hagyományos oktatást változatossá tegyünk, illetve a gyerekek és családok igényeihez igazítsuk. A nürnbergi magyar iskolának, a BMI tagiskolájának színteltje lett a Balatoni Kata által alapított *Így tedd rá!* program, továbbá a családi hétfék, ottalvós bulik, városnézés, valamint a gyerek-szülő-pedagógus/szakember háromszög résztvevőinek szánt fejlesztő előadás-sorozat, továbbá sok más egyéb rendezvény.

Az iskola munkatársainak is fontos a gyerekek érzelmi kötődése az iskolához, valamint a magyar közösséghez. Ezt bizonyítja, hogy az időközben leérettségizett, felnőtt diákok rendszeresen visszajárnak. A gyerekek megtervezték az iskola logóját, továbbá megírták a Suli indulót, amelynek közös eléneklése minden tanévzáró ünnepség fénypontja.

magyar.iskola.nuernberg@gmx.de

<https://www.facebook.com/nurnbergimagyariskola/>

<https://youtu.be/uOMeNsroPY>

<https://youtu.be/uro-cleeLvI>

<https://www.youtube.com/watch?v=sGIRJxCH4Jw>

Betekintés a gyermeklélek színekavalkádjába

A korábbi lapszámunkban megnevezett tavaszi versek, az elmúlt hónapok jeles napjai és ünnepei ihlették meg tanulóinkat az alkotásra.

Maxim Katalin alkotás

Értékes és becses alkotások ezek, mert a gyermeklélek egy kis rejtett szegletébe engednek be bennünket, olvasókat. Különleges dolog látni, hogy ugyanaz a vers hasonló ábrázolásban, de mégis eltérő képekben hogyan elevenedik meg a szorgos kezek alkotási folyamatában. A színekavalkádok, az árnyék és a fény ábrázolása, a boldogság és a bánat formába öntése teszik egyedivé a kis- és nagydiákok alkotásait. Különleges rajzok érkeztek a lila fecskékről, akik piros dróton csiripelve köszöntik egymást a hosszú utazás után, a tavaszi szellőről, amely könnyen tova röppenti a pántlikát, és egy madárról,

amely maga az élő suhanás, a zengés, az élő zuhanás, egy angyal, aki gyerekkorunkból kísért. Érkeztek továbbá alkotások a weideni magyar iskolából, ahol húsvéti rajzpályázatot hirdettek, és érkeztek alkotások a tavasz egyik legszebb ünnepének témájában, anyák napjára is.

Egyedi rajzok kicsiktől és nagyoktól. Mind egy-egy élmény ihlette alkotás, amely csak arra vár, hogy nekünk is élményt nyújtson.

A természet kivirult, itt van a szép ki-kelet. Reméljük, hamarosan megérkezik a szikrázó nyár is. Ebben a reményben gyűjtötünk össze néhány lírai alkotást – kicsiknek és nagyoknak – a magyar irodalom legszebb nyarat megidéző versei közül. Őri István: *Nyári reggel*, Szabó Lőrinc: *Nyár*, Weöres Sándor: *Kánikula*, Juhász Gyula: *Régi nyári éj* című verséhez várjuk az élményekről mesélő képeket. Az alkotásokat július 1-ig várjuk szerkesztőségünk e-mail-címére: mmibmi-hirmondo@gmail.com. ALKOTásra fel!

Nemes Nagy Ágnes:

Lila fecske

Piros dróton ült a fecske,
piros dróton lila folt,
mert a fecske lila volt.
Ült a dróton egymagában,
ibolyaszín kiskabátban,
lila volt a háta, szárnya,
földre hullott lila árnya,
gyufa-vékony, lila lábon
áldogált a piros ágon,
lila volt a szeme csíkja
lila, mint a
lila tinta.

Április volt, jött az este,
meg sem mozdult az a fecske.
Április volt, április,
én hagytam ott végül is.
Lila csőr,
lila toll,
most is ott ül valahol.

Maxim Jázmin – 1. osztály
(Nemes Nagy Ágnes: *Tavaszi felhők*)
Regensburgi magyar iskola

Kurán Gergő – 3. osztály
(Nemes Nagy Ágnes: *Tavaszi felhők*)
Weideni magyar iskola

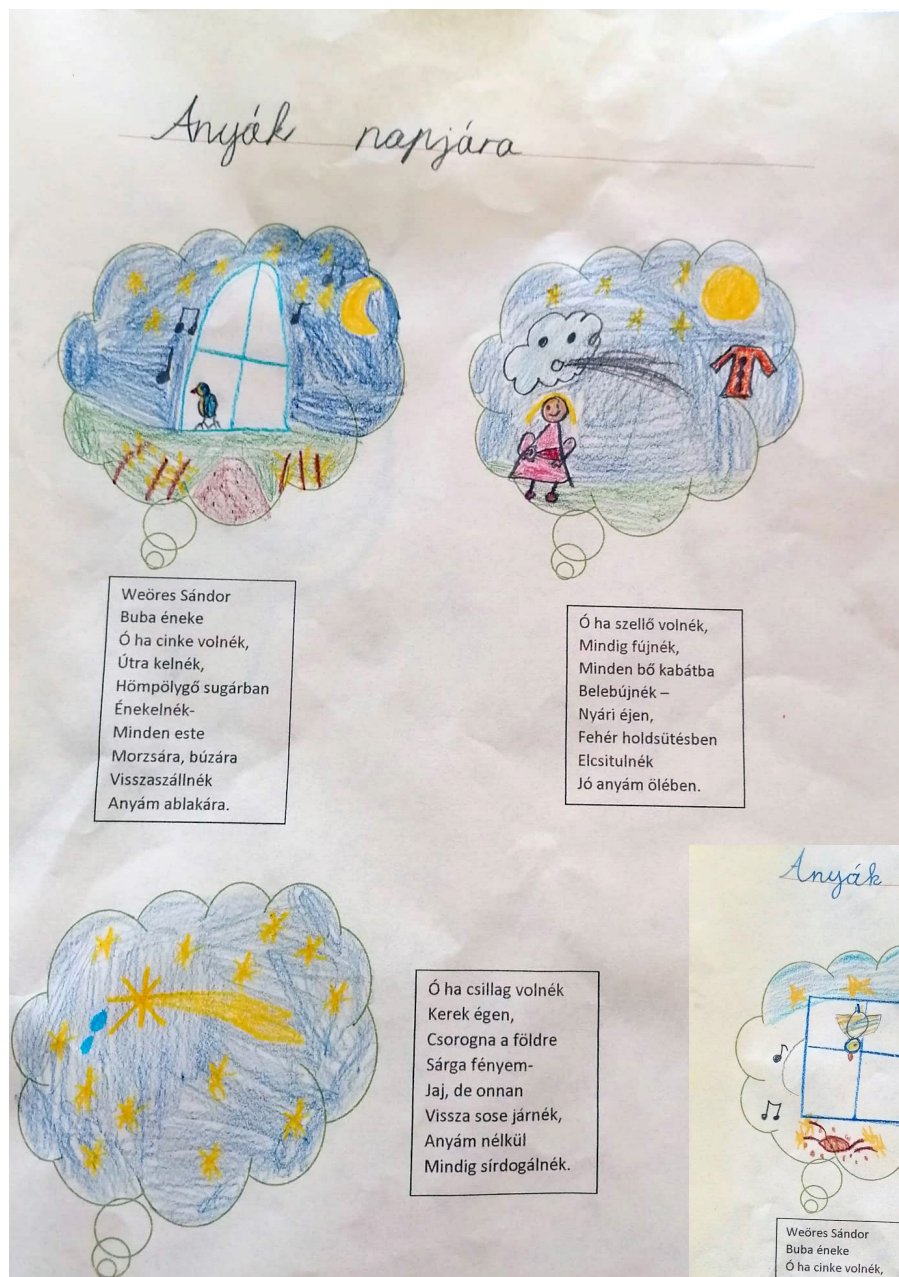
Halmy Olivér – 3. osztály
(Nemes Nagy Ágnes: *Lila fecske*)
Regensburgi magyar iskola

Erdei Benett Kamill – 1. osztály
(Nemes Nagy Ágnes: *Tavaszi felhők*)
Weideni magyar iskola

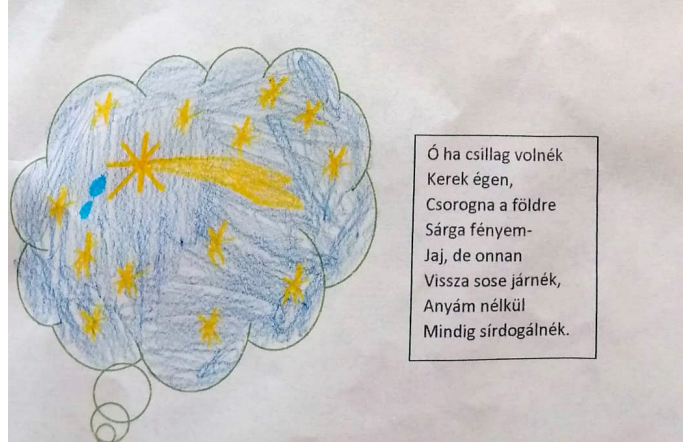
Beyreiss Lara – 1. osztály
(Nemes Nagy Ágnes: *Lila fecske*)
Regensburgi magyar iskola

Weöres Sándor: Buba éneke

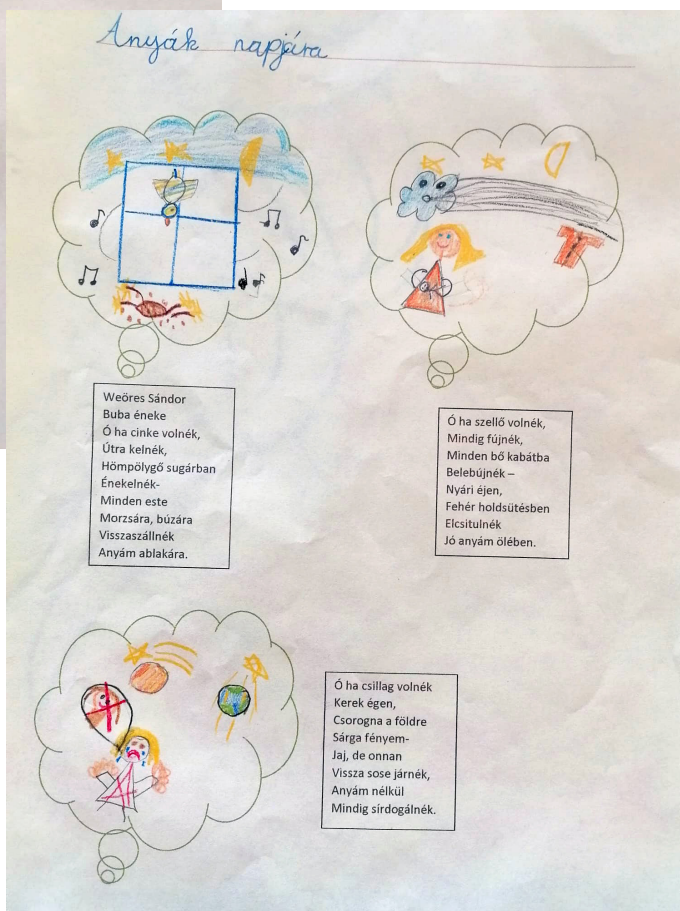
Ó ha cinke volnék,
útra kelnék,
hömpölygő sugárban
énekelnék -
minden este
morzsára, buzára
visszaszállnék
anyám ablakára.

Ó ha szellő volnék,
mindig fújnék,
minden bő kabátba
belebújnék -
nyári éjen,
morzsára, buzára
visszaszállnék
anyám ablakára.

Ó ha csillag volnék,
kerek égen,
csorogna a földre
sárga fényem -
jaj, de onnan
vissza sose járnék,
anyám nélkül
mindig sírdogálnék.

Kerekgyártó Bora – 4. osztály
(Weöres Sándor: *Buba éneke*)
Regensburgi magyar iskola

Nemes Nagy Ágnes: Tavaszi felhők

Bodzavirágból, bodzavirágból
hullik a, hullik a sárga virágpör.
Fönt meg a felhők szállnak az égen,
bodzafehéren, bodzafehéren.
Szállj, szállj felhő,
pamacsos,
hullj le, te zápor,
aranyos,
hullj le, te zápor,
égi virágpör,
égen nyíló bodzavirágból.

Kerekgyártó Emma – 6. osztály
(Weöres Sándor: *Buba éneke*)
Regensburgi magyar iskola

Rieger Annabell – 7. osztály
(Szabó Magda: *Madár*)
Regensburgi magyar iskola

Szabó Magda: *Madár*

Azt kérdezed, hogy ki vagyok,
micsoda kis lélek vagyok,
ki ablakodon kopogok,
és mint a gránát, tüzelek,
és lengek-ingok-libegek,
és hámba fogom a szelet,
és hintálom a levelet,
összekuszálom a leget,
s azt a suhogó szövetet,
amit a hajnal tereget,
min villogás az erezet?
Vagyok az élő suhanás,
vagyok az élő zuhanás,
lengés vagyok, kerengés,
zengés meg visszamerengés
arra, amiről azt hazudod,
azt hazudod, hogy elfeledted,
ám én megszólalok feletted,
ám én átsuhanok feletted,
megvillantom szárnyaimat,
a selyem kardokat,
melyek átmetszik az eget
és hazugságodat,
és akkor már tudod,
akkor rögtön tudod,
hogy az angyal vagyok,
aki gyerekkorodban
úgy magadra hagyott.

Beyreiss Lara – 1. osztály
(Weöres Sándor: *Buba éneke*)
Regensburgi magyar iskola

„Nem éltünk hiába” – A Müncheni Magyar Intézet Egyesület hagyatéktára (3. rész)

Az elmúlt hat évtized nyomában...

„Az igazság egyszerűen úgy szól, hogy mához száz esztendőre a hazai utódok előtt (remélhetőleg egy szabad hazában) a *Látóhatár* – *Új Látóhatár* lesz a külföldi magyarság, szöröstül-böröstül az egész nyugati magyarság legnagyobb szellemi öngazdálkodása. Ők tisztábban fogják látni, mint kortársaink, hogy nem éltünk hiába. Ez viszont megint csak megírhatatlan, mert jogos és fikarcnyi túlzás sincs benne ugyan, de öndicséret s az megint méltatlan valamennyiünkhöz.”

Orcskai Marianna hagyatéktár

A Müncheni Magyar Intézet hagyatéktárát gazdagítja továbbá – mások mellett – Hennyey Gusztáv (Kolozsvár, 1888 – München, 1977) vezérezredes, politikus, Hevesy Pál (Budapest, 1883 – Kitzbühel, 1988) diplomata, rendkívüli követ, meghatalmazott miniszter, Baranyai-Lőrincz Gusztáv (Pécs, 1886 – München, 1977) festőművész, kulturális szervező, Kollányi Károly (Győr, 1905 – München, 1993) kertészeti-városrendezési üzemgazdász, a második világháború éveiben hírszerző és kémelhárító tartalékos tiszt, kiképző, Ölvedi János (Érsekújvár, 1914 – München, 1983) újságíró, történész, Ujlaky (Sári) Charlotte (Budapest, 1920 – {Köln?}, 1995) műfordító, újságíró és Tóth Béla (Nagyvárad, 1926 – München, 2014) történész, könyvgyűjtő gazdag szellemi öröksége.

Ez a számarányában is, de főleg egyediségében tekintélyes forrásanyag a magyar kül-, had- és emigrációtörténet kutatásához, a nyugati magyar tudományos-kulturális élet szerkezete és működése feltérképezéséhez nyújt elsőrangú vagy kiegészítő adatokat. Az iratokból egy bizonyos értelmiségi emigráns alkat tudománytörténeti és szociológiai vizsgálata is elindítható. A ritkaságnak számító kiadványok – pl. a dokumentációs és elemzési célra gyűjtött jobboldali, illetve szélsőjobboldali emigráns sajtótermékek évfolyamai – megkerülhetetlenek, ha az 1945-ös első magyar menekülthullám egy bizonyos irányzatának – önmagát nemzeti emigrációnak nevező – szellemiségét és törekvéseit szeretné megragadni és árnyalataiban is megérteni az érdeklődő. A lehetőségek határa, mint látjuk a csillagos ég. Tiszteletre méltó örökhagyóink gondoskodtak minderről. Életútjuk példamutató, munkásságuk felbecsülhetetlen érték-

Fotó: MMI

A hungarikumok gondozása „nem merülhet ki a gyűjtésben és raktározásban...”

ket teremtett, és beigazolódnak mindannyiunk számára, hogy ők valóban nem éltek hiába.

Az információk tengere kavargó a fejekben. Nagy formátumú személyiségek nevei, akik így vagy úgy, de kapcsolódtak az intézethez. Olyannyira, hogy az életük egy részét itt is hagyták. A Lakatos Géza-kormány külügyminisztere, Hennyey Gusztáv. És Hevesy Pál, az Osztrák-Magyar Monarchia utolsó diplomatája, akinek egyik művéhez Habsburg Ottó főherceg írta az előszót, a másikkal pedig Esterházy László főherceg. Ujlaky (Sári) Charlotte, aki levelezett Déry Tiborral, Illyés Gyulával, Ottlik Gézával, Szabó Magdával, Weöres Sándorral... A

Müncheni Magyar Intézet nevét, szerepét, küldetését, felelősségét ezek az örökhagyók öregbítik az idők végezetéig. Történeti és történelmi szerepét megkerülhetetlenné tették.

A hungarikumok gondozása „nem merülhet ki a gyűjtésben és raktározásban...” – Felvetődik a kérdés: hol van, hol lehet a hozzájuk méltó őrzési helyük? Németországban vagy Magyarországon? Hol hajtának nagyobb tudományos hasznot belőlük? Külföldön vagy belföldön? Én azt gondolom otthon, Magyarországon. Ahová az örökhagyók hosszú és nehéz emigrációjuk éveiben vágytak. Nyugodjanak békében!

A népzene és a néptánc köré épült az MMI-BMI Tanulmányi Napja

„Aki zenével indul az életbe, bearanyozza minden későbbi tevékenységét, az életnek olyan kincsét kapja ezzel, amely átsegíti sok bajon. A zene tápláló, vigasztaló elixír, és az élet szépségét, s ami benne érték, azt mind meghatványozza.”

Kodály Zoltán

Maxim Katalin tanulmányi nap

Két év kihagyás után, március 19-én ismét megrendeztük a Münchener Magyar Intézet Egyesület (MMI) és a Bajorországi Magyar Iskola (BMI) tematikus szakmai napját. Az MMI – BMI Tanulmányi Nap immár hagyománnyá vált, hiszen kilencéves múltat tekint vissza. Elsődleges célcsoportja a BMI szövetségében oktató pedagógusok, de a BMI szövetségén kívül oktató kollégákat is szívesen látjuk. A rendezvény arra hivatott, hogy a hétfégi magyar iskolákat érintő pedagógiai programokat, irányzatokat, módszereket mutasson be, amelyeket a magyar mint származásnyelv oktatása során hasznosíthatunk. Többnyire Magyarországon és a Kárpát-medencében művelt és bevált módszerekről van szó, amelyek – ha nem is teljes egészében, de – legalább részleteiben a diaszpóra magyar iskoláinak tanmeneteibe is beépíthetők, vagy akár külön egységként, kiegészítő foglalkozásként is felkínálhatók a magyar nyelvoktatás mellett. Ilyen például az *Így tedd rá!* a nürnbergi magyar iskolában. A szakmai nap folyamán lehetőség nyílik továbbá arra, hogy a BMI tagiskoláiban tanító pedagógusok a *Nekem ez nagyon bevált* szekcióban bemutassák saját módszereiket, óravázlataikat, magyarországi továbbképzéseken szerzett tapasztalataikat. A közös záróbeszélgetés pedig az értékelésre, az együtt gondolkodásra, az ötletelésre, valamint a kétélyek és a dilemmák megbeszélésére is alkalmas teremt.

A zene hatékony fejlesztőeszköz

Fotók: MMI-BMI

Hogyan és miként érdemes a népzene, a néptáncot, a népi körjátékokat átörökíteni?

Az idei esztendő tanulmányi napján a népzene, a néptánc, a népi hagyomány és annak átadásáé volt a főszerep. Hogyan és miként érdemes a népzene, a néptáncot, a népi körjátékokat átörökíteni a kor ifjúságának? Erről osztotta meg velünk gondolatait a verőfényes tavaszi napon Benedek Árpád az általa kidolgozott komplex pedagógiai program tükrében.

Zenepedagógus vendégelőadó, néptánc- és népzeneoktató, a nagyváradai Csillagocská Református Zeneóvoda óvó bácsija, a Partiumi Keresztény Egyetem és a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem kolozsvári karának oktatója, *Énekes játékunk az anyanyelvünk* címmel feltárta saját szakmai programjának elméleti és gyakorlati mélységeit. Bemutatta, hogy a minőségi zenei nevelés során a képesség- és készségfejlesztés mely területeit lehet egyidejűleg mozgósítani. Ismertette, hogyan lesz a zene az anyanyelvi, az érzelmi és értelmi intelligencia, a finommotorika, a koordináció fejlesztője.

Azok a gyerekek, akik már kisgyermekkorban elkezdnek a zenével ismerkedni, hamar gazdag szókincsre és kiváló nyelvhelyességre tesznek szert. Fontos tudatosítani, hogy az óvodai zenetanítás didaktikai célja elsősorban a zene megszerettetése, a zenei ízlés formálása, a hangszerekkel való ismerkedés, valamint a zene jótékony hatásának kiaknázása a beilleszkedési szakasz nehézségeiben. Elengedhetetlen továbbá, hogy a népi dallamok, a népi játékok tartalmilag és hangnemben is illeszkedjenek a gyermek

korosztályi sajátosságaihoz. A hangszerekkel való ismerkedés kiterjed más képességek és készségek fejlesztési területeire is. Hiszen a kézműves foglalkozásokon el is készítik az egyszerű ütős és ritmikus hangszereket, ezzel fejlesztve a finommotorikus képességeket. Elkészítik és meg is szólaltatják azokat, ezzel a zenélés első szakaszába lépve, megalapozva a hangszereken játszás későbbi képességét is. Az előadás során végigvettük és kipróbálhattuk a magyar kulturális örökség gazdag tárházából a népi hagyományok játéktípusainak sorát. Megtapasztaltuk, hogy mekkora a játékvezető felelőssége: pontosan tudnia kell, hogy milyen pedagógiai célokat kíván elérni a kiválasztott dallammal, szöveggel, játékkal, és a játéktípusok kiválasztásakor nem szabad megfeledkeznie az éppen megmozgatott korosztály sajátosságairól sem. Az is kiderült számunkra, hogy miként lehet a különböző megtanult játékokat egy produktumban összevonni, egy termékként eljátszani, attól sem visszariadva, hogy bevonjuk a szülőket is az előadásba.

Hogy miért ezt a pedagógiai műsort hoztuk el tanártársainknak? Miben ad ez a program többet a népzene és a magyar nyelv tanításakor? Hogyan tudnánk ennek a módszernek legalább egy szeletét itt, a bajorországi hétfégi magyar iskoláinkban alkalmazni? Ezekre és még több felmerülő szakmai kérdésre kaptunk válaszokat, miközben betekintettünk Benedek Árpád összetett szakmai világába. Megérthettük a szorosan összekapcsolódó lépéseket, amelyek nélkül nem szabad és nem érdemes népzene tanítani.

Ötödik alkalommal rendezték meg a Hétvégi Magyar Iskolák Találkozóját

Fotó: Nemzetpolitikai Államtitkárság

Az esemény megnyitóján Potápi Árpád János államtitkár és Szilágyi Péter miniszteri biztos köszöntötte a tanácskozás résztvevőit

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.”
Kodály Zoltán

Maxim Katalin találkozó

A fenti Kodály idézet jól összegzi a hétvégi magyar iskolák küldetését. A diaszpórában működő hétvégi magyar iskolák feladata, hogy lehetőséget, teret és módot teremtsenek arra, hogy az idegen kulturális és nyelvi közegben felnövő nemzedékek újra és újra megszerezhessék, a sajátjuként őrizzék a magyar nyelvi és kulturális örökséget.

Nemes és nehéz küldetés ez. Fő támogatója, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága – immár hagyományt

teremtve – minden évben egy világméretű találkozóra, együtt gondolkodásra, eszmecserére hívja meg a világ hétvégi magyar iskoláinak vezetőit, képviselőit.

Február 18-án – immár ötödik alkalommal – rendezték meg a világ összmagyarságát megszólító, Hétvégi Magyar Iskolák Találkozóját. A találkozó – ahogy az előző évben is – a járvány okozta korlátozások miatt online térben valósult meg. 160 iskolavezető vett részt a világ 28 országából. Fontos esemény ez a hétvégi magyar iskolák számára, hiszen lehetőséget biztosít szakmai újdonságok, irányelvek, pedagógiai programok bemutatására és megismerésére. Az esemény megnyitóján Potápi Árpád János államtitkár és Szilágyi Péter miniszteri biztos köszöntötte a tanácskozás résztvevőit. Az államtitkár kifejezte nagyrabecsülését a diaszpórában magyar nyelvet oktatók áldozatos munkájáért. A pedagógusok az anyaországtól több ezer kilométerre is kitartóan őrzik, ápolják és to-

vábbadják a magyar nyelvet, a magyar kultúrát gyermekeinknek és unokáinknak.

A hétvégi magyar iskolák nevében köszönettel tartozunk a Nemzetpolitikai Államtitkárságnak a találkozó szervezéséért, valamint az évek óta folyamatos és nagyvonalú támogatásért.

IMPRESSZUM

Kiadó:

Münchener Magyar Intézet Egyesület
(Landshuter Str. 4, D-93047 Regensburg)

Szerkesztő:

Maxim Katalin

Olvasószerkesztő, dizájn:

Szász István Szilárd

Korrektor:

Szász Zsófia

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap